

Tafseer af Ayah 103 i Surah Aal 'Imran

Bismillabir Rahmanir Raheem

﴿وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

"Og hold alle sammen fast i Allahs Reb, og bliv ikke splittet. Og husk Allahs Nåde over jer, da I var fjender, hvorefter han forenede jeres hjerter, så I ved Hans Nåde blev brødre. Og I var på randen af en ild men så frelste Han jer derfra. Således gør Allah Sine tegn tydelige for jer, så I kan blive vejledt". [MOQ Aal 'Imran 3:103]

"Og hold alle sammen fast i Allahs Reb, og bliv ikke splittet", dvs. hold fast i Allahs ﷻ Deen, og Hans Bog. Og bliv ikke splittet, og lad være med at strides med hinanden, og dermed skabe konflikt i jeres Deen.

Og Ibn Mas'ud ؓ sagde at Allahs ﷻ Reb er Qur'anen. Abu Murwiya berettede fra al-Hijri som berettede fra Abu al-Ahwas, som berettede fra 'Abdullah der fortalte, at han hørte Allahs Sendebud ﷺ sige:

((إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ هُوَ حَبْلُ اللَّهِ))

"Sandelig, denne Qur'an er Allahs Reb". [Hadith nævnt i tafseer al-Tabari af ovenstående ayah]

Ibn Mas'ud ؓ sagde, "Bliv ikke splittet ligesom Jøderne og de Kristne i deres religioner". Imam Al-Qurtubi sagde i sin tafseer, at meningen også refererer til, at man ikke skal splittes som et resultat af at have fulgt sine lyster, og at vi skal være brødre i Allahs ﷻ Deen; dette vil sikre at de holder sammen, og ikke skærer båndet over. Beviset for dette, er følgende ayah: "Og husk (med taknemmelighed) Allahs Nåde over jer, da I var fjender, og Allah ﷻ forenede jeres hjerter, og ved Hans Nåde blev I brødre".

Al-Qurtubi refererer denne ayah til stammerne al-Aws og al-Khazraj (dvs. al-Ansar) men dette punkt er også generelt for hele Ummah. Fordi stammerne al-Aws og al-Khazraj, levede i *Jahiliyah* (uvidenhed) før Islam, så var de fjender, men efter de omfavnede Islam, så blev de brødre, forenet af *iman* (erkendelse).

"Og I var på randen af en ild, men Han frelste jer derfra", dvs. I var tæt på at falde i ilden, men Allah ﷻ frelste jer derfra ved at sende Islam til jer.

"Således gør Allah Sine tegn tydelige for jer, for at I kan blive retledte", dvs. Allah ﷻ viser jer disse tydelige ayaat, så I kan blive retledte dermed, og opnå succes både i *Dunya* og i *Akhirah*.

Kommentar

Konflikter i *Deen* inkluderer ikke uenigheder i forgreningerne (*al-furoo*) dvs. indenfor *Ijtihad*. Beviset for dette findes i Sahabahs ؓ liv. De var forenede i deres hjerter, som brødre i Islams *Deen* men det er velbekræftet at de også havde forskellige holdninger. Som et eksempel, så mente Abu Bakr ؓ, at erklæringen om skilsmisse tre gange på samme tidspunkt stadig kun udgør én erklæring om skilsmisse og et andet eksempel at midlerne skulle fordeles ligeligt blandt alle muslimer, uanset hvornår de omfavnede Islam. Men 'Umar bin al-Khattab ؓ havde andre holdninger i disse to sager.

Sendebudet Muhammad ﷺ sagde:

((وَإِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِائَةً وَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِائَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِائَةً وَاحِدَةً قَالُوا وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي))

”Og Israels Børn blev splittet i 72 grene og min Ummah vil blive splittet i 73 grene. Alle på nær én gruppe vil være i ilden. De sagde: ’Hvad er det for en, Åh Allahs Sendebud?’ Han ﷺ svarede: (Dem der følger) det, jeg og mine Sahabah følger”. [Sunan al-Tirmidhi, i Kitab al-Iman...]

En del af de sager muslimerne er uenige om idag, er uden tvivl forbudte, eksempelvis deres kærlighed til nationalisme og racisme. Nationalismen er en rådden sygdom, som kolonialisterne inficerede den muslimske Ummah med idet de ville svække og splitte muslimerne. Altså ser vi stolthed over ens nationalitet, udtrykt af en del af den muslimske Ummah, eksempelvis irakere, pakistanere, kuwaitere, albanere, tyrkere, som splitter muslimerne politisk, og svækker deres entitet.

Desuden har der været en uenighed i den muslimske Ummah, om Ramadhan-månedens begyndelse, selvom Sendebudet Muhammad ﷺ sagde:

((صُومُوا لِرُؤُوتِهِ وَأَفْطُرُوا لِرُؤُوتِهِ))

”Fast (alle sammen), når I ser den (nymånen), og bryd (fasten alle sammen), når I ser den (nymånen for næste måned, dvs. shawwal)”. [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Sawm]

Vi ser muslimer i forskellige dele af verden, begynde deres faste på forskellige dage, hvor regeringer med vilje erklærer starten på Ramadhan-månedens på forskellige dage, grundet de politiske uenigheder med andre lande. Dette har ført til, at visse muslimer faster, når andre holder *Eid*, hvilket uden tvivl er forbudt, idet de begyndte fasten en dag eller to senere.

(Må Allah ﷻ frelse og beskytte os alle sammen fra dette!)

Hvordan løser vi disse uenigheder?

Ligesom Sendebudet Muhammad ﷺ sagde:

((إِذَا كَانَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ))

”Hvis tre personer er på en rejse, skal de udpege en af dem som leder”. [Sunan Abu Dawud, i Kitab al-Jihad]

så udpeges imamen til at lede bønner i forsamling - og det er også hvad den muslimske Ummah bør gøre. De skal derfor udpege én leder (og ikke over 50 korrupte ledere, som dem vi har idag), fordi Sendebudet Muhammad ﷺ sagde:

((إِذَا بُيِعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَأَقْتُلُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا))

”Når to Khalifaer udpeges, så dræb den sidste af dem”. [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Gennem Khilafahs etablering og udpegelsen af Khalifaen, så vil den politiske forenelse begynde i praksis, og med den Shariamæssige regel: ”Imamens ordre ophæver alle uenigheder”, vil Khalifaens adopteringer sørge for at forholde Ummah til ramadhan måneden og til alle sager som er obligatoriske, for at sikre muslimernes forenelse.

Hvad angår uenigheder, vi ser blandt mange muslimske grupper, så er det ikke forbundet til følgende *hadith*:

((وَإِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ مَلَّةً وَتَفَتَّرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مَلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مَلَّةً وَاحِدَةً قَالُوا وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي))

”Og Israels Børn blev splittet i 72 grene og min Ummah vil blive splittet i 73 grene. Alle sammen på nær en vil være i ilden. De sagde: ’Hvad er det for en, åh Allahs Sendebud?’ Han ﷺ svarede: (Dem der følger) det, jeg og mine Sahabah følger”. [Sunan al-Tirmidhi, i Kitab al-Iman...]

Fordi denne *hadith* refererer til dem, der blev uenige i deres *'aqaid* (grundlæggende punkter, der skal erkendes af muslimerne), og ikke til dem, som blev uenige i en *bukm shar'i*. Eksistensen af mange grupper, er opstået på grund af to årsager:

- 1) Grupper som blev oprettet, fordi de fornemmede muslimernes problemer.
- 2) Grupper som blev oprettet af ’kolonialisterne’, for at forgifte muslimernes sind med korrupte idéer og handlinger.

Angående legitimiteten af en gruppe eller flere grupper, så er vi naturligvis nød til at referere til de islamiske beviser, dvs. til Qur’anen og Sunnah. Dette er fordi enhver handling en muslim vil udføre, skal være noget Islam tillader. I Qur’anen siger Allah ﷻ:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

”Og lad der blandt jer være en gruppe, som kalder til Det Gode (hele Islam); som påbyder det rette og forbyder det slette...” [MOQ Aal 'Imran 3:104]

Med dette bevis har Islam forpligtet muslimerne til at have en gruppe, der opfylder den ovennævnte opgave. Det arabiske sprog antyder, at der ikke er nogen begrænsning på antallet af de grupper, som kan eksistere.

Men det er vigtigt, at gruppen opfylder definitionen af gruppen; dvs. kaldet til det Gode, at påbyde det rette og forbude det slette (*amr bil ma'ruf wa nahi 'an il-munkar*).

De nuværende muslimske grupper, er sammensat af mange forskellige formål - primært er der fem typer:

1. Dem med uislamiske idéer som eksempelvis kalder til nationalisme, demokrati osv.
2. Dem med islamiske idéer, men med handlinger som ikke er fra Islam, eksempelvis dem der ønsker Islam, men de forsøger at frembringe den ved at deltage i de uislamiske valg, og indsamle *zakah* fra folk (skønt dette er lederens ansvar, dvs. statens Khalifah).
3. Dem med islamiske idéer, men med handlinger fra Islam, som ikke afspejler de handlinger, der er relateret til den islamiske idé, eksempelvis dem der kalder til den islamiske stat, men kalder til *Jihad* som en metode for at etablere den islamiske stat.
4. Dem med islamiske idéer, men disse idéer afspejler ikke sager, som basalt set påvirker muslimerne; og det gør deres handlinger heller ikke; det er eksempelvis de grupper, som indsamler *sadaqah* (velgørenhedsarbejde), fokuserer på moral (*akblaq*), og andre grupper, som kun fokuserer på *'ibadaat* (tilbedelseshandlinger).
5. De grupper, som er kommet frem til en korrekt diagnose af de problemer, muslimerne står overfor. Diagnosen er detaljeret, og de har forstået løsningen til problemet og de handlinger, som er relateret til at opnå løsningen, udfra de islamiske tekster.